

زهرا بهادلی، ۱۴۰۴

اثربخشی آموزش جرات‌ورزی بر اهمالکاری و نقص توجه کودکان دارای اختلالات یادگیری ۷ تا ۱۲ سال شهر مشهد

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی آموزش جرات‌ورزی بر اهمالکاری و نقص توجه در کودکان دارای اختلالات یادگیری ۷ تا ۱۲ سال شهر مشهد انجام شد. روش پژوهش از نوع نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون‌پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل کلیه کودکان دارای اختلالات یادگیری مراجعه‌کننده به مراکز آموزشی توانبخشی شهر مشهد در سال ۱۳۹۹ بود که از میان آن‌ها ۲۲ نفر (۱۱ نفر گروه آزمایش و ۱۱ نفر گروه کنترل) به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزارهای مورد استفاده عبارت بودند از: پرسشنامه اهمالکاری تاکمن (2001) و مقیاس نقص توجه کانرز (1997). گروه آزمایش طی ۲ جلسه ۲۰ دقیقه‌ای تحت آموزش جرات‌ورزی قرار گرفت و گروه کنترل هیچ مداخله‌ای دریافت نکرد. داده‌ها با استفاده از آزمون‌های آماری کولموگروف-اسمیرنوف، شاپیرو-ویلک، لون و تحلیل کوواریانس تحلیل شد. یافته‌ها نشان داد که آموزش جرات‌ورزی موجب کاهش معنادار اهمالکاری و نقص توجه در گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل گردید ($p < 0.05$). به عبارت دیگر، پس از کنترل اثر پیش‌آزمون، میانگین نمرات اهمالکاری و نقص توجه در گروه آزمایش به طور معناداری کاهش یافت، در حالی که در گروه کنترل تغییر چشمگیری مشاهده نشد. این نتایج بیانگر آن است که آموزش جرات‌ورزی می‌تواند به عنوان یک مداخله کارآمد در بهبود مشکلات رفتاری‌شناختی کودکان دارای اختلالات یادگیری مورد استفاده قرار گیرد. به طور کلی، یافته‌های پژوهش حاضر اهمیت توجه به مداخلات مهارت‌آموزی اجتماعی‌هیجانی مانند جرات‌ورزی را در بهبود عملکرد تحصیلی و روانی کودکان دارای اختلالات یادگیری برجسته می‌سازد. پیشنهاد می‌شود مشاوران، معلمان و والدین از این شیوه آموزشی به منظور ارتقای توانایی‌های شناختی و کاهش رفتارهای مشکل‌زا در این گروه از کودکان بهره‌مند شوند.

ن.

کلیدواژه‌ها: واژه‌های کلیدی: جرات‌ورزی، اهمالکاری، نقص توجه، اختلالات یادگیری، کودکان

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۶۳۱۷۸۵۴۴-۳۰۳۳۵۷۰۳-۰۸۷۱۱۳۰۳۳۲۲۹۶

تاریخ دفاع: ۱۴۰۴/۱۲/۱۹

رشته‌ی تحصیلی:

دانشکده:

استاد راهنما: دکتر احمد رضوان

Thesis:

The effectiveness of assertiveness training on procrastination and attention deficit in children with learning disabilities .aged 7 to 12 years in Mashhad

The present study aimed to investigate the effectiveness of assertiveness training on procrastination and attention deficit in children with learning disabilities aged 7 to 12 years in Mashhad. The research method was a quasi-experimental design with a pre-test-post-test design with a control group. The statistical population included all children with learning disabilities referred to educational-rehabilitation centers in Mashhad in 1403, from which 32 people (16 in the experimental group and 16 in the control group) were selected using a convenient sampling method. The instruments used were: Tuckman's Procrastination Questionnaire (2001) and Connors' Attention Deficit Scale (1997). The experimental group underwent assertiveness training during 8 90-minute sessions, and the control group did not receive any intervention. The data were analyzed using Kolmogorov-Smirnov, Shapiro-Wilk, and Levine statistical tests and analysis of covariance. The findings showed that assertiveness training significantly reduced procrastination and inattention in the experimental group compared to the control group ($p < 0.05$). In other words, after controlling for the pretest effect, the mean scores of procrastination and inattention in the experimental group decreased significantly, while no significant change was observed in the control group. These results indicate that assertiveness training can be used as an effective intervention in improving behavioral-cognitive problems in children with learning disabilities. In general, the findings of the present study highlight the importance of paying attention to social-emotional skill training interventions such as assertiveness in improving the academic and psychological performance of children with learning disabilities. It is suggested that counselors, teachers, and parents benefit from this educational method in order to improve cognitive abilities and reduce problematic behaviors in this group of children.